EL POU de la gallina
Revista manresana d'informació i opinió

Generositat

Un àpat de sushi a la fresca dóna per a molt. Si es fa amb una apassionada del cinema i la cultura, els motius pel quals la sintonia entre un i l'altra s'afina del tot, la cita és doblement plaent. Res millor que un cinefòrum de sobretaula per verbalitzar l'emoció que, des de les entranyes, ha deixat brollar una pel·lícula i que, tot ras, va teixint un argumentari que ens sorprèn fins i tot a nosaltres mateixos. La cinta detonant: "Begin again", el leimotiv que, com a mínim a mi, em va inspirar bona part del guió: la generositat. Canvi d'impressions. Debat calmat. Somriures còmplices.

En una piulada a Twitter que comentava precisament aquesta impressió, algú em va titllar de tou... d'ensucrat. No perdré temps a rebatre-ho. L'epítet no em molesta perquè sóc ploraner de mena. Tot i així, en el paper que el dublinès John Carney ?també guionista i director de la celebrada "Once" (2006) amb un context semblant? va escriure perquè interpretés la britànica Keira Knightley, hi vaig veure el màxim exponent d'una de les virtuts humanes sovint no prou ben valorades. Mireu la pel·lícula i jutgeu vosaltres mateixos.

Un moment de "Begin again" ambientada en diversos carrers i barris de Nova York

La generositat aflora en aquells i aquelles que saben mantenir-se en un segon pla i, quan cal, s'aparten del focus perquè lluï tota l'esplendor dels altres. Formiguetes amb el poder de ser sempre en el lloc just i en el moment concret en què cal comprendre, inspirar o donar suport a les decisions més crucials o difícils de la vida. No fan regals, sinó que es regalen. Això sí, sense necessitat de dependre ni voler influir en ningú. De generosos, n'hi ha amb una personalitat ben marcada, però, contràriament al que es podria pensar, amb una capacitat innata per diluir-se i fer-se fonedissos quan no és el moment.

El símil teatral per il·lustrar-ho esdevé perfecte. El secundari proposa, el protagonista disposa. O el del circ clàssic: el pallasso blanc presenta l'acudit amb semblant seriós, l'August el capgira i rebrega fins a fer-lo hilarant. Fins i tot el futbolístic: el lateral centra la pilota des de la banda, el davanter remata a plaer i s'endú tota la glòria del gol. *"La generositat no és donar allò que ens sobra, com l'almoina que tirem a la gorra dal pobre que demana pel carrer. Tampoc és donar allò que fa lleig llençar, per exemple, peces de roba. [...] La generositat ha de sortir del cor, sense esperar recompenses"* , diu molt encertadament el web de l'associació cultural i revista "Valors" de Mataró. No es tracta de caritat cristiana classista. En tot cas, solidaritat i comprensió.

Perquè el generós, sovint, més que parlar, escolta. I, probablement, queda menys sovint del que voldria per enraonar o, el que és el mateix, desenvolupar la capacitat comunicativa humana més prodigiosa. Una eina d'interrelació màgica que permet, en ben pocs segons, reprendre una conversa espontània i inacabable que va començar fa molt de temps ?potser dècades? i que, cada cop que compartim un àpat, prenem un cafè amb bona companyia o fem un forat a l'agenda som capaços de continuar just en el precís moment en què vam fer-hi l'enèsim punt... i seguit.